

О. Ю. Камінська

Житомирський державний університет імені Івана Франка

Науковий керівник: канд. пед. наук, старший викладач

Н. В. Горобченко

Особливості формування навичок письма молодшого школяра ЗНЗ

Формування навичок письма має велике не тільки педагогічне, а й суспільно-виховне значення. Привчаючи першокласників до чіткого, акуратного, усталеного письма, вчитель виховує у них старанне ставлення до виконання будь-якої роботи, не лише письмової.

Як зазначається в Державному освітньому стандарті, письмо є метою і важливим засобом навчання іноземної мови. Програма 1-4 класів передбачає початковий етап навчання письма молодших школярів і ставить за мету навчання охайного, розбірливого письма [4]. На цьому етапі учні оволодівають такими навичками:

а) технічними: правильно користуватись письмовим приладдям, координувати рухи фуки під час письма, дотримуватись гігієнічних правил письма;

б) графічними: правильно зображувати букви і їх поєднання (елементи букв і букву в цілому, дотримуватись співвідношення її частин), склади, слова, словосполучення, короткі речення; писати букви з одним нахилом, дотримуватись однієї висоти й ширини букви, рівномірно розташовувати слова у рядку; писати крапку, кому, знак оклику, знак питання, тире; самостійно написати своє ім'я, адресу, оформлювати лист, листівку-вітання;

в) елементарними орфографічними: правильно визначати звуковий і буквений склад слів, написання яких відповідає їх вимові (встановлювати послідовність звуків у слові і трансформувати їх послідовно у букви).

Вироблення в першокласників розбірливого й швидкого письма за короткий час неможливе, бо ця навичка формується повільно – протягом кількох років. З приходом до школи 6-річних учнів проблема навчання письма загострилась іще більше. Це пов'язано з психофізіологічними можливостями малят. У дітей цього віку ще недостатньо розвинені дрібні м'язи кисті руки, недосконала регуляція рухів під час письма, низька витривалість

до довгочасних напружень. Діти при сприйнятті схильні звертати увагу на яскраве, емоційно-забарвлене. Однак увага їх відрізняється нестійкістю: вони вміють зосередитися лише на кілька хвилин. Діти не сприймають тривалих (більше 2-5 хвилин) монологічних пояснень учителя, тому будь-яке пояснення потрібно будувати у формі бесіди [2: 33].

У молодших школярів переважає мимовільне запам'ятовування: добре й швидко запам'ятовується те, що цікаве й викликає емоційний відгук. Тому ми вважаємо, що актуальним є застосування ігрових прийомів, що дозволяє створити умови для довільного засвоєння дітьми всіх мовних засобів (лексики й мовних зразків) у процесі захоплюючої взаємодії один з одним. Гра – регулятор усіх життєвих позицій дитини [1: 12]. Навчальні ігри допомагають зробити процес навчання іноземної мови цікавим і захоплюючим. Почуття рівності, атмосфера захопленості дають можливість учням перебороти незручність, скутість, втому та зняти мовний бар'єр. Коли дитині цікаво, вона легко концентрує увагу й виконує дані їй завдання, особливо, якщо вони несуть ігровий характер. Ігри допомагають дітям стати творчими особистостями, навчають творчо ставитися до будь-якої справи, а значить виконувати її якісно, на більш високому рівні [3].

Таким чином, письмо – комплексний вид навчальної діяльності. Воно складається з багатьох структурних компонентів, умінь і навичок, оволодіння якими – складний, тривалий і нелегкий процес для учнів початкових класів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Васильєв В. А. Обучение английскому произношению в средней школе: Пособие для учителей / В. А. Васильев. – М.: Просвещение, 1979. – 144 с.
2. Вашуленко М. С. Навчання в 1 класі / М. С. Вашуленко. – К.: Рад. шк., 1991. – 495 с.
3. Витлин Ж. Л. Эволюция методов обучения иностранным языкам в XX в. / Ж. Л. Витлин // Иностранные языки в школе. – 1998. – № 2. – С. 53-56.
4. Державний освітній стандарт з іноземної мови. – К.: Ленвіт, 1998.